

Nummerorden, der er den sædvanlige for Ordførerne for Partierne, og jeg har heller ikke hørt nogen af det ærede Medlems Partitage Afstand fra ham. Altsaa maatte jeg gaa ud fra, at det var som Ordfører for det konservative Folkepartis Gruppe her i Tinget, det ærede Medlem talte. Det var derudfra, jeg angreb ham. Jeg fandt, at det var en underlig Optræden af det ærede Medlem, at han, naar hans Parti i Folketinget sluttede et Kompromis med to andre Partier, og naar det derefter kom til Lands-tinget, som Ordfører for Partiet fuldstændig brød Staven over dette Kompromis, ja, mere end det, latterliggjorde det. Derved søgte han i Virkeligheden at latterliggøre sine egne Meningsfæller i det andet høje Ting. Det er Sandheden. Det nytter ikke, at det ærede Medlem ryster paa Hovedet, for naar det ærede Medlem stempler § 2, Punkt 1, som latterligt, stempler han derved sine egne Meningsfæller i Folketinget, som har været med til at udarbejde det og stemme derfor. Det kommer det ærede Medlem aldrig fra. Jeg har Ret til at sige, at det er ikke mig personlig, der angribes og latterliggøres, men det ærede Medlems egne Meningsfæller. En udenfor Partiet staaende kan tage sig et saadant Angreb forholdsvis let. At et Medlem af et Parti udtaler en saadan Dom over sine egne Meningsfæller, kan kun komme til at virke alvorligt saarende paa dette Parti. Og det har det ærede Medlem gjort sig skyldig i, det kommer han ikke bort fra.

Nu sagde det ærede Medlem, at Tilslutningen fra Faget, fra Mestre og Svende, var sket, for at man derigennem kunde redde sig bort fra det, der oprindeligt blev foreslaaet af mig. Altsaa, det var af Taktik, at Fagets Mestre og Svende havde sluttet sig til dette Forslag, ikke ud fra det Motiv, det ærede Medlem nu vilde gøre gældende for sit eget Vedkommende, som Fagmand, ganske sagligt; nu hører vi, at Tilslutningen fra Mestre og Svende, den er ikke sagligt, men rent taktisk bestemt; man gik med for dog at redde noget, for at blive fri for det, jeg oprindeligt har foreslaaet. Det er for saa vidt en Kompliment til mig, at jeg har forelagt et saa radikalt Forslag; havde jeg ikke gjort det, men var begyndt med dette, saa vilde Stillingen efter det ærede Medlems Udtalelser i Dag at dømme være blevet den, at Mestre og Svende ikke vilde være gaaet med til noget. Da jeg nu lagde Sagen saa radikalt an — dette er til Dels ogsaa et Svar til det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne —, har jeg dog naaet det, at man, for at redde sig fra noget

værre, er gaaet med til det, der her foreslaas. Jeg vil dog værge Mestrene og Svendene indenfor Malerfaget imod den Beskyldning, der kommer fra en af Fagets egne Mænd, at det skulde være ren Taktik. Jeg vil fremdeles hævde, at det er af gode saglige Grunde, at man indenfor Faget, baade fra Mestres og Svendes Side, har kunnet slutte sig til Lovforslaget, saaledes som det her foreligger.

Til det ærede 3die Medlem for 4de Kreds har jeg kun den korte Bemærkning at gøre, at jeg vel ved, at Arbejdsraadet ikke har tillagt Dr. Lous Undersøgelser saa stor Betydning, men at jeg henholdt mig til selve Læge Lous Undersøgelser. Enhver læser naturligvis med sine Øjne, og enhver opfatter med sit Sind, men jeg har altsaa læst hele Dr. Lous Skildring af Forholdene igennem, og den har i høj Grad bestyrket mig i Arbejdet for dette Lovforslags eller et videregaaende Lovforslags Gennemførelse.

Stensballe: Jeg vil kun sige til den højtærede Socialminister, at Ministeren har dog selv vedhæftet Lovforslaget Arbejdsraadets Udtalelse. Derved maa det vel være konstateret, at Ministeren tillægger denne endogsaa meget stor Betydning. Derimod er Læge Lous Beretning ikke vedhæftet Lovforslaget, saa man kan vel ikke tillægge den samme Betydning; men den er gaaet igennem Arbejdsraadet, og Arbejdsraadet har sagt udtrykkeligt, at der synes at være større Anledning til Forholdsregler overfor Blyforgiftninger i andre Fag end i Malerfaget, indenfor hvilket der kun forefalder relativt faa Tilfælde. Ud fra den Betragtning mener jeg, at dette Lovforslag ikke er paakrævet, saavel som ud fra den Betragtning, at der indtil nu kun er tre Lande, der har ratificeret Konventionen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Stensballe: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Den sidste Sag paa Dagsordenen skal jeg lade udgaa. Derimod vil